

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z jeho predsedu JUDr. Milana Lipovského a sudcov JUDr. Štefana Michálika a JUDr. P. Farkaša v trestnej veci obvineného **P. H. pre trestný čin sprenevery podľa § 248 ods. 1, ods. 3 Tr. zák.**, vedenej na Okresnom súde Košice I pod sp. zn. 4 Pp 91/2003, na neverejnom zasadnutí 22. júla 2009 dovolanie, ktoré podal obvinený prostredníctvom svojho obhajcu JUDr. B. K., advokáta vo Vranove nad Topľou, proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach zo dňa 2. septembra 2008, sp. zn. 8Tos 61/2008, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 368 ods. 1 Tr. por. per analogiam dovolanie obvineného P. H. **sa o d m i e t a.**

O d ô v o d n e n i e :

Uznesením Okresného súdu Košice I zo dňa 30. júna 2008, sp. zn. 4 Pp 91/2003, podľa § 61 ods. 1 Tr. zák. bola zamietnutá žiadosť A. H. zo dňa 14. apríla 2003, P. H. zo dňa 2. marca 2005 a P. H. zo dňa 28. augusta 2007 o podmieňané prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody obvineného P. H.. Tento si vykonával trest odňatia slobody na štyri a pol roka uloženého mu rozsudkom Okresného súdu vo Vranove nad Topľou z 28. januára 2004, sp. zn. 1T 40/03, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove z 11. januára 2005, sp. zn. 4To 35/04, za trestný čin sprenevery.

Proti tomuto rozhodnutiu podali obvinený a jeho otec P. H. sťažnosti.

Uznesením Krajského súdu v Košiciach zo dňa 2. septembra 2008, sp. zn. 8 Tos 61/2008, podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. boli tieto sťažnosti zamietnuté.

Proti uvedenému uzneseniu Krajského súdu v Košiciach podal obvinený prostredníctvom svojho obhajcu dovolanie doručené Okresnému súdu Košice I dňa 10. novembra 2008.

V dovolaní obvinený vyslovil názor, že súdy dostatočne nevyhodnotili jeho osobné pomery, ktoré odôvodňujú kladné rozhodnutie vo veci podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody. Napriek pozitívam okresný súd zamietol žiadosť o podmienené prepustenie a následne odvolací súd sťažnosť bez možnosti ďalšieho vyjadrenia sa obvineného na neverejnom zasadnutí dňa 2. septembra 2008 zamietol.

Dovolateľ mimoriadny opravný prostriedok odôvodnil ustanovením § 371 ods. 1 písm. d/ Tr. por., že totiž verejné zasadnutie bolo vykonané v neprítomnosti obvineného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky, ako aj ustanovením § 371 ods. písm. i/ Tr. por., že totiž rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku.

Vzhľadom na uvedené sa obvinený domáhal, aby Najvyšší súd zrušil uznesenie Krajského súdu v Košiciach zo dňa 2. septembra 2008, sp. zn. 8 Tos 61/2008, a prikázal mu vo veci ďalej konať a rozhodnúť

Najvyšší súd ako súd dovolací po preskúmaní veci dospel k záveru, že podaný mimoriadny opravný prostriedok nie je možné akceptovať.

Podľa § 368 ods. 1 Tr. por. dovolanie možno podať proti rozhodnutiu súdu, ktorým bola vec právoplatne skončená.

Trestný poriadok nevymedzuje síce pojem vec právoplatne skončená, ale z výkladu jeho ustanovení § 368 až § 392 je logický záver, že uvedený pojem napĺňajú len rozhodnutia týkajúce sa merita veci, teda rozhodnutia, ktorým sa končí trestné stíhanie obvineného ako celok. Odporovalo by logickým zámerom zákona (Trestného poriadku), ak by mimoriadnym opravným prostriedkom – dovolaním – bolo prípustné napadnúť aj iné rozhodnutia súdov prvej a druhej inštancie nie vo veci samej, teda tie, ktorými bolo rozhodnuté len o parciálnych otázkach, resp. o otázkach nadväzujúcich na meritórne rozhodnutie.

Dovolanie ako mimoriadny opravný prostriedok má v trestnom procese výnimočné postavenie a bolo by nelogické jeho osobitný štatút narúšať aj možnosťou napadnúť parciálne rozhodnutie, ktorých zákonnosť a dôvodnosť je posudzovaná v celkovom kontexte pri rozhodovaní in meritu, resp. sú následkom takého rozhodovania .

Dovolaním teda je možné napadnúť len právoplatné rozhodnutie súdu vo veci samej (368 ods. 1 Tr. por.), ktorým je

1. rozsudok alebo trestný rozkaz, ktorým bol obvinený uznaný za vinného a bol mu uložený trest , resp. ochranné opatrenie alebo bolo upustené od potrestania;
2. rozsudok, ktorým bol obvinený oslobodený spod obžaloby;
3. uznesenie o zastavení trestného stíhania;
4. uznesenia o postúpení veci inému orgánu;
5. uznesenie o uložení ochranného opatrenia;
6. uznesenie o podmiennečnom zastavení trestného stíhania;
7. uznesenie súdu o schválení zmiernosti a zastavení trestného stíhania;
8. rozsudok o schválení dohody o vine a treste v obmedzenom rozsahu - § 334 ods. 4 Tr. por.;
9. rozhodnutie, ktorým bol zamietnutý riadny opravný prostriedok proti rozsudku alebo uzneseniu uvedenému sub 1 až 7.

Určitú výnimku predstavuje ustanovenie § 371 ods. 2 Tr. por., v zmysle ktorého minister spravodlivosti podá dovolanie, okrem dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 Tr. por. aj vtedy, ak napadnutým rozhodnutím bolo porušené ustanovenie Trestného zákona alebo Trestného poriadku o väzbe alebo podmiennečnom prepustení odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody. V označených veciach je teda oprávnený podať dovolanie, ako mimoriadny opravný prostriedok, len špeciálny subjekt, teda minister spravodlivosti, ale nie iný subjekt trestného konania či v konaní pred súdom strana (§ 10 ods. 10 Tr. por.).

V rozhodovanej veci teda vzhľadom na ustanovenie § 371 ods. 2 Tr. por. dovolanie obvineného P. H. jednak nebolo podané oprávneným subjektom a jednak nebolo podané vo veci, v ktorej procesná strana môže tento mimoriadny opravný prostriedok podať.

V rozhodovanej veci neboli splnené podmienky dovolania podľa § 368 a § 371 Tr. por., a preto Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí dovolanie obvineného P. H. podľa § 382 Tr. por. per analogiam odmietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave dňa 22. júla 2009

JUDr. Milan L i p o v s k ý , v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Anna Halászová